

Kā bērnu iemācīt lietot podiņu?

Vispirms paši tieciet gaidīt, kad bērns pats gribēs un atteiksies no ilgt pat līdz 4 - 5 gadu pielikt pūles, un ietaupot prasīties uz poda agrāk. arī finansiāls jautājums, jo izmaksās līdz 750 EUR. Ja mācīsiet bērnu izmantot jums tas prasīs īsāku laiku mācot agrāk, pēc gada vecuma, jūs varat ietaupīt 300 Ls un vairāk, vienlaikus ļoti veicinot bērna patstāvību.

skaidrībā, vai gribiet izpaust savas vajadzības autiņbiksītēm, kas var vecumam, vai gribat līdzekļus, iemācīt viņu Pieradināšana pie poda ir autiņbiksītes jums gadā.

podu pēc 2 gadu vecuma, un mazāk pūļu, bet

Ja izlemjat viņu mācīt, ievērojiet, ka ir svarīgi panākt, lai bērns labprāt pakļaujas jūsu vadībai un tanī pašā laikā nejūtas piespiests. Panākumu atslēga ir izvērtēt bērna gatavību un panākt labprātīgu līdzdalību, viņu draudzīgi pamudinot, nevis piespiežot. Ja jūs daudz nodarbojaties ar bērnu un ietaupīt līdzekļus jums šķiet svarīgi, kad bērns sāk patstāvīgi sēdēt, parasti pēc 7 mēnešu vecuma, varat sākt mēģināt "noķert" vēdera izeju. Ja šinī vecumā bērns ir ar mieru pāris minūšu mierīgi pasēdēt uz poda un paretam arī tajā kaut ko iztaisa, tad ziniet, ka jums ļoti veicas. Esat par to patiesi priecīga. Pat ja jums veiksies, lielākā daļa bērnu līdz gada un divu līdz piecu mēnešu vecumam nespēj apzināti aizturēt vēdera izeju un urinēšanu un savu vajadzību izpaust vecākiem, tomēr daži to apgūst jau pēc gada vecuma. Dažiem bērniem vēders iziet reizi dienā noteiktā laikā, tiem iemācīt prasīties uz poda ir vieglāk nekā bērniem, kam vēdera izeja ir vairākas reizes dienā un neregulāra. Jums vieglāk veiksies tad, ja bērns būs iemācīts būt nedaudz pacietīgs un paklausies jūsu vadībai citās jomās, piemēram, pēc jūsu lūguma savāks savas mantiņas, patstāvīgi ēdīs un ies gulēt.

Nemēģiniet sākt attīstīt bērna pacietību un paklausību viņu sēdinot uz poda! Lielākajai daļai bērnu pēc tam, kad viņi ir iemācījušies piecelties un staigāt, kur acis rāda, nepatīk garlaicīgi un šķietami bezjēdzīgi sēdēt uz poda, tāpēc viņi izrāda savu neapmierinātību kā nu prot.

Sākumā bērns nesaprot, ko jūs no viņa gaidāt. Ja jūs uz viņu dusmosieties un spiedīsiet ilgi sēdēt, viņam radīsies liela nepatika pret visu ar podu saistīto, jo viņš visu apzināto mūžu ir patīkami atvieglojis autiņbiksēs. Mierīgu un klausīgu bērnu var iemācīt prasīties uz poda daudz ātrāk un ar mazāk pārdzīvojumiem nekā niķīgu, bet tas ir audzināšanas jautājums. Ja nespējat bez dusmām panākt, ka bērns pāris minūtes pasēž uz poda, tad labāk atlieciet savus mēģinājumus uz pāris mēnešiem - cerībā, ka pa to laiku spēsiet mainīt bērna attieksmi pret jūsu vadību un podu. Nepatīkamas atmiņas bērnu noskaņo pret poda lietošanu uz ilgu laiku.

Podu nolieciet noteiktā, bērnam pieejamā vietā, piemēram, pie vannas istabas durvīm tikai tad, kad būsiet nolēmuši bērnu pie tā radināt.

Neļaujiet ar to rotaļāties. Kad bērns tam tuvojas, lieciet viņu uz tā un izrādiet, cik ļoti jūs iepriecina tas, ka bērns vēlas uz tā sēdēt. Bērni ar interesi vēro un labprāt atdarina pieaugušos. Ja bērnam pēc pusotra gada vecuma parādīsiet, ka paši lietojat lielo podu, un liksiet saprast, ka tas ir jūsu, bet bērnam ir pašam savs, mazais, viņš, iespējams, labprāt jūs atdarinās.

Ir svarīgi izvēlēties pareizo laiku. Parasti bērni čurā tūlīt pēc pamošanās, kad tikko sāk staipīties un 30 - 40 minūtes pēc tam, kad ir kārtīgi padzērušies. Šie ir piemērotākie brīži, lai viņu liktu uz poda, ne ilgāk par pāris minūtēm, lai viņam neapnīk.

Dariet visu iespējamo, lai viņš uz poda justos ērti. Izdomājiet kādu mierīgu, bet saistošu nodarbību, kas ļautu atslābināties, piemēram, parādiet viņam "poda grāmatiņu" - attēliem bagātu enciklopēdiju, kuru rādiet tikai tik ilgi, kamēr viņš mierīgi sēž. Tiklīdz viņš ceļas augšā, grāmatu nolieciet. Varat viņam arī rādīt ilūzijas - tutū - ir! Piemēram, pulksteni, krelles, vai gredzenu paslēpjot sauļā un atrodot. Padziediet viņam, mīlīgi pašūpojiēt rociņu vai kājiņu - aijā, aijā - rociņa!. Kamēr bērns uz poda nebūs mierīgs un atslābis un tikai domās, kā ātrāk tikt prom, viņš nečurās.

Raugieties, lai bērns sēž, līdz jūs viņam ļaujat celties. Ja bērns mēģina piecelties ātrāk, sakiet, lai vēl drusku pasēž, pavisam mazu mirklīti. Kaut kā viņu ieinteresējiet, un tad sakiet - nu labi, tagad celies. Tam ir jābūt vienīgi jūsu lēmumam, citādi viņš visu laiku būs nemierīgs un mēģinās tikt prom.

Nav vērts viņu aizkavēt ilgāk par 3 - 5 minūtēm. Tad labāk 10 - 15 minūtes fiziski kustoties ar viņu intensīvi parotaļājieties un lieciet, lai viņš atpūšoties pasēž vēlreiz. Ilgāk par piecpadsmit minūtēm sēdēt uz poda nav ieteicams veselības apsvērumu dēļ. Uz poda sēdošam bērnam varat iedot padzerties.

Ja bērns pačurā, parādiet, ka podā tiešām ir upīte, kas jūs ļoti iepriecina. Bērniem ļoti patīk palīdzēt podiņu izliet lielajā podā un pašiem noraut ūdeni. Ja bērns nepačurā, neizrādiet savu neapmierinātību, lai neradītu spriedzi.

Bērniem parasti nepatīk slapjas drēbes, tāpēc bērnam, kas līdz 2 gadiem nav iemācījies čurāt podā, varat radīt apstākļus, kas viņam palīdzētu ātrāk saprast, ka tā atviegloties ir patīkamāk. Neuzvelciet viņam autiņbiksītes un ļausiet sajust, ka piečurātas drēbes ir nepatīkamas. Bērns sākumā spēcīgāk izjūt piečurātas bikses, kā vajadzību atviegloties, tāpēc viņš biežāk sāk izpaust savu neapmierinātību jau pēc tam, kad ir atviegloties un to kārtīgi apjautis. Viņš tā dara ar vislabākajiem nodomiem. Ja jūs viņu rāsiet, viņš nesapratīs par ko. Ja mudināsiet sēdēt uz poda un par centieniem slavēsiet, viņš pāris mēnešu laikā iemācīsies prasīties pirms apčurāties.

Ja bērns bieži ir sauss vairāk kā 2 stundas, viņa urīnpūslis spēj uzkrāt pietiekami urīna, lai būtu vērts viņu mācīt, jo, ja viņš dzer pietiekami, ik pēc 2 stundām pūslim ir jābūt pilnam un bērnam būtu jābūt just vajadzību čurāt. Tad pamanot, ka viņš ilgāku laiku nav čurājis, jūs varat viņu apsēdināt uz poda, cerot, ka viņš pačurās. Tā viņš pieradīs atviegloties arī podā. Bet paies vēl pāris mēnešu, līdz viņš pārstās čurāt biksēs un sāks prasīties.

Kad vecākiem bija jāmazgā autiņi, lielākā daļa bērnu iemācījās čurāt podā tūlīt pēc gada. Tagad, kad ir pieejamas autiņbiksītes, vecākiem nav savām rokām jāpūlas un viņi nav vairs tik uzstājīgi, tāpēc bērni pierod pie poda aizvien vēlāk un negribīgāk. Bet tas ir vecāku neatlaidības trūkums, nevis autiņbiksīšu vaina.

Savā ziņā bērna radināšana pie podiņa ir tests. Patiesībā svarīgākā jau nav prasme vai neprasme lietot podiņu, bet gan bērna audzināšana vispār. Ja tā norit pareizi, bērns ikvienas iemaņas apgūst viegli.